

РЕШЕНИЕ

№ 4576

гр. София, 07.08.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в
публично заседание на 10.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **4044** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър във вр. с чл.145-178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище в [населено място], против заповед № РД-18-3/11.01.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), в частта на заповедта, отнасяща се за имоти с идентификатори 68134.1970.1586 и 68134.1970.2195, находящи се в район В., [населено място].

Жалбоподателите в съдебно заседание се представляват, като поддържат жалбата и уточнението към нея молят същата да бъде уважена, съобразно изложеното в нея, като им се присъдят разноски.

Ответникът – Изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/ се представлява и оспорва жалбата, навежда аргументи за нейната неоснователност и законосъобразност на процесния акт. Претендира разноски и възразява срещу прекомерността на адвокатското възнаграждение, заплатено от жалбоподателите.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лица с правен интерес от оспорването. Същата е подадена в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове,

видно от датата на обявлението на оспорваната заповед в ДВ и приложения по делото пощенски плик с клеймо от 28.03.2011 г. – понеделник, доколкото 30 дневния срок за оспорване изтича на 27.03.2011 г. /който е бил неделя/. Разгледана по същество, жалбата се явява ОСНОВАТЕЛНА.

С атакувания административен акт Заповед № РД-18-3/11.01.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК се приемат кадастралната карта и кадастралните регистри за част от територията на район В., в [населено място], включваща Д. и С.. Жалбата касае твърдяно от жалбоподателите намаляване на площта на притежаваните от тях имоти и изместването им като местоположение.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорената заповед на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК.

На първо място, следва да отбележи, че намира процесната заповед за издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената от чл. 59 от АПК форма и съдържание.

На второ място, при издаване на процесната заповед не са нарушени правилата на процесуалния закон, доколкото по делото са представени и приети доказателства за надлежното откриване на производството със Заповед № РД-16-5/05.03.2008 г., обявяването ѝ в ДВ, осъществяване на останалите елементи от фактическия състав на процедурата - обсъждане на възражения по картата и регистри и приемането им по съответния ред /с Протокол № КД-10-17-67 от 26.11.2009г. /, както и приемане и съобщаване на процесната Заповед по надлежния ред – чрез ДВ /бр. 17 от 25.02.2011 г./.

На трето място, при издаване на заповедта не са съобразени материално правните изисквания на закона. Имотът на жалбоподателите, за който представят доказателства за собственост е нанесен в картата и регистъра към нея, но с неточни граници и размери, съгласно заключението на вещото лице.

Съгласно чл. 41 от ЗКИР ККР се създават чрез обединяване на данни, които се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастр на Н. република България, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл. 31 от ЗКИР и/или са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления. Това означава, че следва да се отчита съществуващото на място положение на отделните географски и кадастрални обекти, но и релевантните актове, имащи отношение към точното отразяване на поземлените и урегулирани и неурегулирани имоти. В този смисъл са създадени приоритети, които са водещи при създаването на ККР, който съгласно чл. 14 от Наредба № 3 от 2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на ККР /в редакцията му към датата на приемане на изготвената карта от административния орган/.

По делото е изслушано заключение на вещо лице, прието и неоспорено от страните. Съдът кредитира същото като компетентно, точно и кореспондиращо с останалите доказателства по делото. От него е видно, че за района, в който попадат процесните имоти има стар кадастрален план от 1950 година. Оригиналът на картен лист 641 от този план, в който попадат процесните имоти е изгубен и към момента не може да бъде намерен в старата архива на Н.. Въз основа на този кадастрален план и въз основа

на регулационния план е изготвена картата на възстановената собственост, като процесните имоти са възстановени на първоначалните собственици по реда на ЗСПЗЗ. Площите, възстановени на собствениците са площите, изчислени от ПК като свободни от проведени мероприятия въз основа на техни проверки и измервания.

При възстановяването на поземлени имоти 3957 и 3958 частта от алеята, която минава през тях е останала невъзстановена. Възстановени са незасегнатите от изградената алея части от двата имота, а именно: за имот 1586 с площ от 944 кв.м. и за имот 1587 с площ от 2534 кв.м. Тоест: имоти 1586 и 1587, заедно с минаващата през тях алея от регулационния план на ботаническата градина са идентични на стари имоти 3957 и 3958. За имоти 1586 и 1587 въз основа на решенията на ПК е съставен нотариален акт 64 от 1998 година, приложен на стр. 61 по делото.

Впоследствие, върху кадастралния план са нанесени тези имоти като графиката е взета от копие от регулационния план. В случая за имот 1586 и 1587 от кадастралния план площите, възстановени на собствениците не съответстват на графиката на този план.

Имоти 3957 и 3958 са възстановени на наследниците М. К. Д. с изключение на преминаващата през тях изградена алея от Б. градина. При възстановяването на собствеността върху имоти 3957 и 3958 са възстановени имот 1586 с площ от 944 кв.м. и имот 1587 с площ от 2534 кв.м. Общата конфигурация на тези имоти се покрива с общата конфигурация на имоти 3957 и 3958 от плана от 1960 година, като не е възстановена площта на алеята, минаваща по средата на двата имота и оставена като улица - алея на ТОА В..

Имот 1587 също е собственост на жалбоподателя – [фирма]. По отношение на имот 2195 - възстановен на собствениците по ЗСПЗЗ е целият бивш имот 3966 с площ от 2900 кв.м. В кадастралния план върху имот 2195 е нанесена част от алея, която обаче е възстановена на собствениците. В скицата, издадена от СО - район В. тази част от алея е обозначена със знак за общност като част от имот 2195, при което площта на имота е коректно обозначена като 2900 кв.м.

При изработването на кадастралната карта вещото лице смята, че е ползвано копие от кадастралния план с нанесената част от алея върху трите имота, вместо картата на възстановената собственост, където следва да е отразено действително възстановените на първоначалните собственици площи.

При това, имот с идентификатор 68134.1970.1586 е отразен с площ по-малка от действителната с 251 кв.м., а имот с идентификатор 68134.1970.1587 е отразен с площ по-голяма от действителната с 247 кв.м. и вместо 2534 е отразен с площ от 2781 кв.м. И двата имота са собственост на жалбоподателя – [фирма].

При изработването на кадастралната карта по отношение на имот с идентификатор 68134.1970.2195 е допусната грешка, като югоизточната част на имота с площ от 410 кв.м. е отделена от имота и е придадена към имот с идентификатор 68134.1970.30, който е част от алея. В кадастралната карта не е отразен собственик на този имот. В действителност тази част от алея следва да бъде част от имот идентификатор 68134.1970.2195, собственост на жалбоподателите.

От заключението също така става ясно, по отношение на поставените от жалбоподателите въпроси за идентичността на процесните имоти със съществуващи и отразени в по-ранни планове и карти, че поземлен имот с идентификатор по кадастралната карта 68134.1970.1586 не е идентичен по конфигурация и площ с поземлен имот 3957 по кадастралния план на м. Гърлото - Д., както не е идентичен и с

този, отразен в кадастралната основа на регулационния план от 1960 година. Имот с идентификатор от КК 68134.1970.1586 е с 251 кв.м. по-малък от този, възстановен от ПК и впоследствие закупен от жалбоподателя, като отнетата от него площ попада в имот с идентификатор 68134.1970.1587, също собственост на жалбоподателя.

Поземлен имот с идентификатор по кадастралната карта 68134.1970.2195 не е идентичен по конфигурация и площ с поземлен имот 3966 по кадастралния план на м. Гърлото - Д., както и с този, отразен в кадастралната основа на регулационния план от 1960 година. Имот 68134.1970.2195 е с 410 кв.м. по-малък от този, възстановен от ПК и впоследствие закупен от жалбоподателя, като отнетата от него площ попада в имот с идентификатор 68134.1970.30 - имот без обозначена собственост в регистъра към кадастралната карта.

Съдът намира, че конфигурацията и площите на имотите, възстановени по реда на ЗСПЗЗ и впоследствие закупени от жалбоподателя не съответстват на отразяването им в кадастралната карта. Това е така, защото имот 68134.1970.1586 е нанесен в съответствие кадастрален план, върху който погрешно е нанесено (разширено) местоположението на част от алея от Б. градина. При това част от имота с площ от 251 кв.м. попада върху имот 68134.1970.30 и 68134.1970.1587. При това имот 68134.1970.30 се увеличава с 4 кв.м., а имот 68134.1970.1587 се увеличава с 247 кв.м. Имот 68134.1970.1587 също е собственост на жалбоподателя. Имот 68134.1970.2195 е нанесен в съответствие кадастрален план, върху който е нанесено местоположението на част от алея от Б. градина по стар регулационен план. При това частта от тази алея с площ от 410 кв.м. погрешно вместо към имот 2195 е придадена към имот 68134.1970.30 - имот без посочен собственик.

Посочените по-горе констатации на вещото лице обуславят незаконосъобразното отразяване на имотите в приетата кадастрална карта и регистъра към нея, поради което заповедта в тази ѝ част следва да бъде отменена и да бъде върната за ново произнасяне на административния орган, съгласно мотивите на съда.

От всичко изложено до тук, съдът обосновава правния си извод за незаконосъобразност на оспорения акт и съответно – за основателност на подадената жалба. В този смисъл последната следва да бъде уважена.

На жалбоподателите, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в зависимост от изхода на делото следва да бъдат признати направените в производството съдебни и деловодни разноски и да бъде осъдена АГКК да заплати сумата от 353 /триста петдесет и три/ лева, която представлява сумата от внесената държавна такса от жалбоподателите /53 лв./ и платеното по делото възнаграждение на вещото лице по приетата по делото експертиза /300 лв./. По делото не се дължи възстановяване на уговорения адвокатски хонорар, доколкото не са налични доказателства за реалното му заплащане. Не се представи и списък на разноските при условията и по реда на чл. 80 от ГПК.

Водим от горното, и на основание чл. 143, ал. 1, чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 30 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна по жалба на [фирма], със седалище в [населено място] заповед № РД-18-3/11.01.2011 г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастръ (АГКК), в частта на заповедта, отнасяща се за имоти с идентификатори 68134.1970.1586 и 68134.1970.2195, находящи се в район В.,

[населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА за ново произнасяне от административния орган, съобразно мотивите на съда в 14 дневен срок от уведомлението за влязлото в сила съдебно решение.

ОСЪЖДА Агенцията по геодезия, картография и кадастър да заплати на [фирма], със седалище в [населено място], със седалище в [населено място], ЕИК[ЕИК], сумата от 353 /триста петдесет и три/ лева, представляваща съдебни и деловодни разноски на жалбоподателите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ с касационна жалба, в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: